

האל לא מציל אותך, אבל גם לא מעניש אותך!

האל הוא HAK!!!

על תודעה, אחריות ובריאה אנושית

מראת ידע 2.2026

ד"ר ברכה קליין תאיר

כל עוד רוב בני האדם משוכנעים שהאל הוא הפתרון – או הבעיה – וכל עוד הם מאמינים שלמין האנושי אין יכולת אמיתית לשנות את המציאות, אין שום סיכוי שהעולם יבריא.

הבלבול הגדול של האנושות נובע מהאמונה שהאל אמור לנהל את חיינו במקומו. דמות חיצונית לנו שתפקידה לשפוט לחסד או לדין, מענישה או גומלת על פי קריטריונים נסתרים. האדם רגיל לראות את עצמו כתוצר של נסיבות.

אבל האמת, האל לא עושה, לא גורם, לא מעניש, לא מברך, לא נותן ולא לוקח. האל אינו מנהל את חיינו – זה מעולם לא היה תפקידו. אין גם לעבוד אותו. הוא הווה as such, נעדר דמות, צורה, הגדרה, זהות. האנשתו היא יוזמה שלנו בלבד. מעצם הווייתו הוא מאפשר, מטעין, מאיר, ואנחנו המפעילים. הוא 'לוחץ' בהתאם לתקנות הבריאה, אבל לא חונק, לא מכריח.

כפי שהאל נוכח במרכז הבריאה, הוא נוכח גם במרכז ההווה שלנו. "נתתי משכני בתוכם. והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאל" (ויקרא כ"ו).

לפיכך, האדם בצלמו אינו תוצאה. הוא בורא של עצמו, קיומו, העולם. הוא מרכז עולמו.

ה-אל הוא כל היש והאין של הבריאה. הוא ספירה ניטרלית הנקראת HAK – אמת!!! אמת-כל מייצג אמת מוחלטת ונצחית. שמש תודעתית. "הקיים באחדות".

מכאן;

- המהות של הבריאה היא אמת.
 - הטבע של הבריאה הוא חיים (התהוות תמידית).
 - מערכת ההפעלה של החיים: אוטופואיזיס – (self-creation) עץ הידיעה.
- לפיכך, אי אפשר להוביל את האנושות אל עבר מדיום עוצמתה אלא אם ארכיבי האמת שלה נפתחים.

הספירה **HAK**: אור חיים - אנרגיה משלימה - אנרגיה בוראת (עוצמה משולשת), היא כל **היש** - כל הפוטנציאל האינסופי של הבריאה, נזרקה מכוללות אטלנטה הסגורה¹ אל אוקיינוס שלא היה בו דבר: ריק, **אין**, לא ידוע. אוקיינוס דומיות ללא-תנועה. כוללות לא נודעת = **רחם הבריאה** שהוגדר כתווה ובוהו, כאוטי, חשוך.

האינטראקציה בין 'היש' ל'אין' הביאה לידי קיום את ה-**אחד** = **האל המוכר** (A/אללה, י.ה.ו.ה., God). הוא נקודת המוקד שמימשה את הפוטנציאל: "ויאמר - ויהי". הוא 'אור אינסופי' הקיים במנוחה בשלם מושלם. הוא ממלא את הכול, מחזיק את הכול, עוטף את הכול, מסדר את הכול (התיאוריה של הכל הנמצאת בהתהוות תמידית). הוא בו זמנית היקף של הבריאה שלנו, בריאת אלפא, והנקודה הכי זעורית במרכז ממנה הכל התחיל. הוא הפנים והחוץ גם יחד. הוא גבול האינסוף וראשיתו של האינסוף גם יחד. הוא המהות של השלם המוכלל.

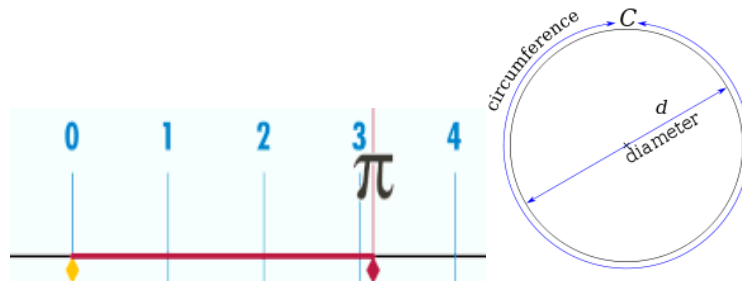
הוא נוכח בדומייה ולעומק בשלמות המלאה והאינסופית שלו, מבלי הצורך להוכיח (לכן אין בגללו). הוא הראשית שאין לו ראשית (אם הכל self-creation, השאלה מהי ההתחלה אינה רלוונטית). הוא העוצמה שממנה נגזרות כל המערכות.

הוא 'אנרגיה' עילאית **מעבר** לאנרגיה האוניברסאלית. אין האנרגיה שלו חשמל, ולא קיים שום מנגנון שיכול למדוד את אותה עוצמה, לתפוס במאזני השכל או על ידי לימוד הקוסמוס. העוצמה והתדר שלו בלתי נתפשים ולכן נאמר "כי לא יראני האדם וחי". זאת אומרת, אי אפשר לראות את האחד ולהישאר חי. אי אפשר לקלוט את האחד אלא רק להתייחס להשתלשלות שלו ("וישוב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האל אשר נתנה" - קהלת). אין הוא מוגבל לשום חוק ידוע.

הוא נמצא ביחס פאי 3.14^2 אלינו. המרחק ביננו לבין האל תמיד יהיה הפרש הפוטנציאל המוגדר כפאי. הוא מתגבר כאשר אנחנו מתקרבים אליו; כאשר הוא מתגבר, הוא גדל בדומה למפולת שלג, אינו פוחת והינו האנרגיה שבתוך המהות של גרעין אנרגיה, אשר אינה אובדת ואינה מסתיימת בשום מקום.

¹ האם של הבריאה שלנו, כוללות מושלמת, מתקדמת, אדירה בעוצמותיה, בה עוצמת ישות אחת = ל-1,000,000 אנחנו.

² מספר טרנסצנדנטי המהלך קסם על מתמטיקאים, מדענים וחובבים רבים). פאי התגלה כבר לפני ששת אלפים שנים, בבבל, ברגע שבני האדם המציאו את הגלגל. הוא מייצג ערך קבוע בין היקף המעגל לקוטרו. לא משנה אם המעגל קטן כמו חרוז או גדול כמו חומת העיר, או כמו פלנטה, היחס בין היקף המעגל לקוטרו יהיה תמיד אותו מספר.

האחד הביא לקיום והוא אשר קיים (ויהי, והיה). הוא "קודם לכל הקיום" (הטבע האוטופואטי מאתגר הגדרה זו...תנועה רקורסיבית). אין לו בורא. אין בו חלוקה, ריבוי או הבדלה. לפיכך, לא ניתן לייחס לו כל תכונה. הוא שלם הנמצא מעבר לכל הקטגוריות של הקיום ואי-הקיום. "קיום" הוא תכונה, ואילו האחד הוא מעבר לכל תכונות, מכיוון שהוא המקור להם. לא ניתן לייחס לו מחשבה מכיוון שאז ישנה הבדלה בין המחשבה לבין החושב. כמו כן, לא ניתן לייחס לו רצון או פעילות, מכיוון שאז ישנה הבדלה בין הפועל לבין הפעולה והנפעל. האחד הוא המקור של העולם לא על ידי מעשה בריאה, רצוני כזה או אחר, מכיוון שלא ניתן לייחס פעילות לאחד הבלתי משתנה והמושלם, אלא על פי הטבע האוטופואטי של מערכות חיות Self-Creation.

"אחדותו של האל היא היחידות של היקום. מקום זמן הם יחסיים" (ספר הידע, 11).

לכן, לא ניתן לנתח את חלקי הבריאה ולחבר אותם לשלם. אי אפשר להבנות את השלם באופן אינדוקטיבי על ידי ריבוי תצפיות. השלמות היא המצב המהותי של היקום, המצב המהותי שלנו (אנחנו חברה של אחים ואחיות). הוא מופיע בכל אחד מהחלקים. האוקיינוס כולו קיים בטיפה. היקום כולו משתקף במרכיב הבודד. האחד נמצא אתנו בכל מקום ובכל רגע. האחר משקף אותנו ואנחנו אותו.

הצורך להאנשת האל הוא הצורך של האנושות בעלת תודעה של 'חור מנעול'.

"אנחנו מציצים דרך חור המנעול ומהמעט שאנחנו רואים מקישים על עולם ומלואו" (בולצמן).

מכאן ניתן לומר כי האחד הוא as such. הוא נקודת מוקד של עוצמה אדירה בלתי נתפסת. עוצמתו מומטרת עלינו טבעית. "הגעתי אליכם מבעד למילות הדת. קראתי לכם מבעד לתודעת היקום. מסרתי את סודי שישמיע **צליל** לאלה השומעים את קולי. הגשתי **אהבה** לאלה שביקשו את אהבתי. הגשתי אל **לימודי** לאלה שביקשו את לימודי. הגשתי את **הידע** שלי לאלה ששאלו אותי" ("ספר הידע", 47).

אם כן, אנחנו ניצוץ אלוהי במהות, ו"טיפה סרוחה" בזהות הארצית (הכנעה, ענווה).

ההיסטוריה שלנו שהיא גם העתיד שלנו מלאה בדפי מסע לגילוי הטיפה שאנחנו- מקור המהות שאנחנו.

אנחנו אמת פשוטה: מהות אדירה ושלמה שהיא נעדרת צורה, תכונה, טיפולוגיה אישיותית, זהויות וכד', הנוכחת בתוכנו בדומיה ולעומק כפינינה יקרת ערך מכוסה בעלי כותרת/צדפה/גוף החומר.

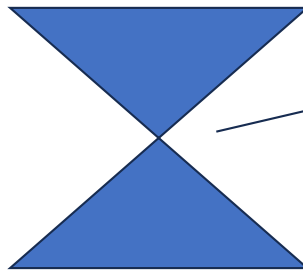

המהות היא זרע קיומנו. הניצוץ האלוהי השלם והבלתי משתנה שנוכח בגופנו כקשריר של נשימה (נשמה) תומך חיים בעזרת חוט הכסף/חוט הרוח. היא מקור תחילי של ההווה העצמית. אוטוריטה שאינה זקוקה לקביים חיצוניים. היא האנרגיה הכמסה של האל. היא גן ההיסטוריה שלנו מרגע הנשימה הראשון אי-פעם בכללות הרוחנית (ממד 8), תיבת הנדוניה, כספת המחשבות, מכלול של פתיית אור בדומה לטיפות בים. היא נמצאת גם בארכיבים הקוסמיים וגם בארכיבי המוח/תאים שלנו, אבל מוצפנת בהתאם לממד בו אנחנו מתגלמים. היא מקור ידע צלול מאוד וטהור, מקור הנביעה של המחשבות.

לפיכך, במהות אנחנו UNIVERSES META - יקום זעיר אנפין – מטריקס רב ממדים - ספרייה קוסמית.

מציאות אונטולוגית = מהות הדברים – איכות (1)

יחידה, חיה (אינסוף, אצילות)

מציאות קוואנטית = מציאות הצורה שמופשטת מחומר. מתרגמת רעיון פוטנציאלי לחומר גלם (2) נשמה (בריאה)

מציאות אפיסטמולוגית – מציאות החומר והצורה המולבשת בחומר = כוליות (3)

רוח, נפש, גוף (יצירה, עשייה)

בעת הזאת, בה הפלנטה והאנושות עליה עוזבות את מדיום ארץ המוגבל ועוברות למדיום האוניברסלי (עידן זהב), **נדרש מפץ גדול ענק**; ההבראה של כדור הארץ, הטיהור של האנושות, מימוש התכלית הקיומית של האדם, לא יתרחשו בחומר – אלא בתודעה, במחשבה.

אנחנו צריכים להבין את האבולוציה של הבריאה:

- ✓ **אבולוציה של החומר/התא/הגוף (הכלי) – 7 שלבים של היווצרות.** בתהליך יש לפתוח את צופן המהות/עבר: ממימוש 5% מהפוטנציאל שלנו למימוש 20% מהפוטנציאל המוצפן. **מחומר** דחוס, רעיל, לחומר מזוכך, עדין, שקוף.
- ✓ **אבולוציה של האנרגיה (הרֶבֶב) – 7 שלבים של כילול.** בתהליך יש לפתוח את צופן המילה/המחשבה/הווה: **ממחשבה** של 'חור מנעול' (עצי דעת) = מאנרגיה לטהטה, אנרגיה של צורה, למחשבת שורש (עץ החיים) = לאנרגיה קרה, לאנרגיה מעבר לצורה.

✓ **אבולוציה של התודעה (המרכבה) – 7 שלבים להפיכה לתודעתי.** בתהליך יש לפתוח את צופן העין/הקליטה/עתיד: **מתודעה** מוגבלת, ממוח מיקרו, לתודעה אוניברסלית ניטרלית, תודעת מהות, תודעת התקנה, מוח מאקרו.

לפיכך, מסה קריטית של בני אדם שיעברו אבולוציה של תודעה (תודעת אל < תודעת אמת < תודעת מהות < תודעת התקנה), תאפשר את המשך ההתפתחות הפלנטרית והאנושית.

מתנת התודעה היא ידיעת האמת המצויה בכם מבראשית, כל היתר תלוי בכם.

בנתיב הארצי - דתי - רוחני ישנה עבודת אל באמצעות מהות הלב (פעילות = תשוקה): נעשית **במחשבה לצורה, למהות, לאחדות האל** (פסלים, צלבים, מזוזות, מצוות, השתטחות). וישנה עבודת אל **לתודעת החלקיק הקטן ביותר**. לאל עצמו, לאנרגיה שלו, לעוצמה שלו, לשלם מעבר לצורה. למאמינים אמיתיים אין צורך בצורתיות או בהתניה או בפחד. המוח והמהות פתוחים.

בנתיב האוניברסלי – אדוניתי עבודת האל היא **לתודעת התקנה** (תודעת השלם. הבנה עמוקה); למערכת האדירה שמפעילה, מבקרת, מאפשרת את הבריאה כולה. כלומר, **תודעת אל = תודעת תקנה** (התקנה הקיומית הינה ישירות המדיום האדוניתי).

לפיכך -

ערך האדם אינו נקבע על ידי נסיבות חיצוניות, אלא על פי הדרגה שבה הוא מגלם את אל, מחזיק בסוג מסוים של תודעת אל.

האדם נברא בצלם אל – הניצוץ האלוהי. לפיכך, הוא נושא באחריות לשמור על קדושת חייו ועל כבודו של הזולת. משמעות זו באה לידי ביטוי במצוות רבות בתורה, כגון "וְאֶהְיֶה לְרַעַךְ כְּמוֹךָ" (ויקרא י"ט 18), וכן בתפיסה היהודית של תיקון עולם – האחריות המוסרית לשיפור החברה והעולם כולו.

יכולת הבריאה והבחירה המושכלת היא הדבר היחיד המפריד בין האדם לבין עולם החי. בעוד בעלי החיים פועלים מתוך אינסטינקט הישרדותי גרידא, בן האנוש ניחן בניצוץ אלוהי המאפשר לו לבחור את דרכו, לצמוח ולהגשים את שאיפות נשמתו. אך רוב בני האדם שכחו זאת. הם פועלים מתוך הרגלים, אמונות ישנות, פחדים ותבניות שנמסרו להם מדורות קודמים. הם מפסיקים להקשיב לעצמם, מפסיקים לבחור, ומוותרים על מתנת הבריאה שניתנה להם.

"כפי שאין גבול לחלל האינסופי שלי, כך גם אין גבול למוחותיכם.

מחשבותיו של יצור אנוש הן ביחס להבנתו המקיפה ולהתפתחותו.

עוצמת הדמיון של יצור אנוש נמצא ביחס לעוצמת תדרו.

מחשבה הינה ההשתקפות של התקנה האבולוציונית על צופן התודעה."

"ספר הידע", 21/184

אם אנחנו "חלק אלוה מעל" (ההבדל הוא רק בקלות הנגישות למקור), גם אנחנו בנויים מ'אין ו'יש' השזורים יחדיו בעזרת הרוח. כמו כל טיפה, אנחנו מכילים בתוכנו את השלם, את ההר כולו, את האוקיינוס כולו, את "עץ הידיעה" כולו. לפיכך, איננו צריכים לצאת החוצה ולחפש. הכל קיים בתוכנו בתוך גרעין המהות שלנו (Totality, Wholeness), שהוא שלם עם פוטנציאל אינסופי המחכה להתגלות.

הגיע הזמן לפתוח את הספר החי שאנחנו, לערוך אותו מחדש ואף להוסיף לו פרקים חדשים, כדי שנוכל להשתוות בצורה לעוצמת גן המהות – הניצוץ האלוהי שבתוכנו. זה הספר החשוב ביותר בעולם שאיש מלבדנו לא יכול לקרוא אותו או לכתוב אותו. הוא לא כתוב בדיו, אלא באור. לא כתובה בו עלילה, אלא אני של אמת, אהבה, עוצמה, כאב, למידה ויצירה. כשנלמד לקרוא/לחקור/לערוך – נוכל לברוא את ההמשך = לעבור שינוי צורה (אבולוציה) של הרֶבֶב (נוהג בסוסי המחשבות) והמרכבה (הכלי), ולטפס אל פסגות הכוללות האנושית ולהיות אדוני הממלכה שלנו.

"חיי אדם אשר אינם נחקרים, לא ראוי לחיות אותם."

(אפולוגיה, סוקרטס)

האתגר: האומץ להיפגש עם האלוהי שבנו, עם הניצוץ, עם הצלם נעדר הצורה. לשם כך עלינו ללמוד לפצח הצפנות ולפתוח ארכיבים שהיו נעולים.

עמנואל קאנט, פילוסוף מרכזי בעידן הנאורות, טען כי מושג "צלם אל" טמון ביכולת המוסרית של האדם לפעול לפי עקרונות אוניברסליים ולא מתוך אינטרסים אישיים. על פי גישה זו, הדימוי האלוהי שבאדם מתבטא במוסריותו וביכולתו לבחור בדרך הישר מתוך תבונה חופשית. האדם מצווה להדמות אל ה' בהתנהגות של חמלה ורחמנות כלפי הזולת.

הרב קוק: המושג "צלם אל" "נאמר על הבחירה הרצונית... כי מצד שהאדם בצלם הקדוש ברוך הוא נתן לאדם רשות לעשות מה שירצה ואין האדם מוכרח במעשיו... ודבר זה מפני כי האדם נברא בצלם אל. עיקר הצלם הוא החופש הגמור לבחור. כוח הבחירה הוא כוח אלוהי. הוא הביטוי האלוהי הגבוה ביותר. הוא זה שהופך אותנו לבוראים.

לכן, נכון נאמר שאל קרוב אלינו כמידת יכולתנו להבין, הוא רחוק מאיתנו כמידת אי-היכולת שלנו לתפוס אותו לעומק. במילים אחרות, המימוש הגבוה שלנו תלוי במידת הקרבה שלנו למהות (כמה עלי כותרת הצלחנו

להסיר ולחשוף את העושר). לפיכך, עלינו להפסיק להפריע לעצמנו בצלילה אל עבר המהות/האלוהי. במקום לחפש את האל בחוץ, עלינו להתכנס פנימה ולהתחבר אל הנקודה המרוכזת ביותר הקיימת בתוכנו, בלב – גן המהות. בעזרת התודעה/מחשבה אנחנו יכולים לפרוש את הפוטנציאל הממומש לעיני כל.

כדי לחזור הביתה, אל נקודת המוקד האמיתית שלנו בכללות האדוניתית, הקומה ה-100, ממד 10, אנחנו חייבים לפתוח את חשבון המהות (בנק) = מעיין השפע – מקור המחשבות שלנו, ולהשיג הבנה עמוקה של האמת, של טבע הדברים שבו (תודעת התקנה = להפעיל שזירה במודע).

מחשבות הן מאוד חשובות מכיוון שהן השתקפות הנשמה - המהות. מחשבות הן מאוד עוצמתיות מכיוון שהן השתקפות הניצוץ האלוהי. דרכן אנחנו יכולים ללמוד על איך אנחנו חושבים.

אם לא היה קיים פוטנציאל חשיבתי, דבר לא היה קיים. מחשבה מביאה הכל לידי קיום.

הרעיון של "צלם אל" אינו רק הכרזה על חשיבות האדם, אלא קריאה מתמשכת להתעלות, לתיקון ולמפגש עם האחר. הממד הקבלי, הפילוסופי והפסיכולוגי יחדיו מצביעים על כך שהאדם נושא בתוכו ניצוץ אלוהי, המחייב אותו לאחריות אישית ומוסרית. צלם אל אינו רק עובדה נתונה, אלא ייעוד ודרך חיים שעל האדם לממש מתוך חיפוש אחר אמת, חמלה ויצירה.

האתגר הגדול ביותר שלנו בהבנת האל – האחד ובהעמקת החיבור שלנו אתו היא היכולת שלנו לעבור ממצואות חושית של צורה למציאות שהיא אינות – מעבר לצורה.

כפי שאיננו רואים חשמל הנוצר בתחנת כוח, ועדיין בלי שום ספק מחברים למקור מכשירים וכלים שונים כדי שיפעלו, כך גם לגבי האחד. הוא תחנת כוח המביא לידי קיום בריאה הניזונה מהאור שהוא (היוצר = הנוצר, אוטופואיזיס). כלומר, כל המערכות, לא בהכרח שוות ערך, מחוברות אליו להזנה.

הבעיה בלפרטט עם אינות/אי-ודאות היא אינה חוסר יכולת – אלא בורות ובגינה חוסר אמון!

החליפו שליטה באמון.
פחד באהבה.

עם זאת, רוב בני האדם נותרים במצב של "הישרדות" כיוון שהם פועלים לפי אמיתות שנקבעו עבורם בעבר.

אנושות שאינה מאמינה בעצמה – לא תבריא. אנושות שתבונתה נגזרת מ'חור מנעול', תישאר בחושך. חושך מביא לחוסר אמון ולהתקבעות.

כל עוד בני האדם משוכנעים שהמציאות מתרחשת למרותם, העולם ימשיך לשקף חוסר אונים. כאשר תיווצר מסה קריטית של בני אדם המאמינים באפשרות של עולם הרמוני ופועלים מתוכה המציאות תשתנה.

"נתתי לך את כל האנרגיה שלי על מנת להביא אותך לך. עתה, עליך לתת את היד שבי לכל היקומים. אתה תקבל את עוצמתך, אתה תהיה עמי. אתה תהיה אור לכל אחד בכל רגע."

בכל אדם מצוי חלקיק אלוהי—
מנוע תודעתי המחובר למאגר אינסופי של ידע ואפשרויות.

שלווה, אהבה ואופטימיות אינן פרסים.
הן מפתחות גישה.

אין צורך "לעבוד קשה" כדי להשיג את מה שכבר ניתן.
כל האפשרויות הופקדו עם היולדנו.
המימוש מתחיל עם סגירת עצם המרפס ותחילת תהליך פיצוח ארכיבי המחשבה.
הפעולה הפיזית היא רק ביטוי סופי לתהליך תודעתי עמוק.

מהות האלוהות והניצוץ האנושי: המדריך לבורא המודע

מה זה לברוא?

- ויאמר – ויהי (מחשבה < הגייה < ביצוע).
- לחדש מעשה בראשית כל יום מחדש - לייצר חדשנות ערך תמידית (בריאה – יצירה – עשייה).
- להביא לידי קיום כוליות/כלי/יש...מאינות/פוטנציאל נעדר צורה/אין...לעבור מכוליות לאינות.
- להיטיב, להביא בריאות (ברא).
- לצמצם את הפער בין לדבר על לבין להיות את.
- להשיג השתוות צורה עם האל.

מה גורם לאדם להיות בורא?

- הבנה עמוקה של מחשבת הבריאה.
- הבנה עמוקה של המהות האוטופואטית של הבריאה.
- הבנה עמוקה של מדיום ארץ המצועף.
- הבנה עמוקה של תכלית הקיום - התוכנית לאבולוציה.
- הבנה עמוקה של היחסים בין אישיות למהות...בין ארץ לשמיים. למה באמת אנחנו נותנים כוח ולמה?

התודעה של הבריאה היא אמת.
השפה של הבריאה היא אהבה - אור עליון.
התנועה של הבריאה היא נשימה.
המחשבה מלבישה צורה על חומר.

מה נדרש כדי להיות בורא?

1. לפתח **פרספקטיבה קוסמית**: מחשבת הבריאה, חוקי קוסמוס, טבע הבריאה, מבנה הבריאה, תנועת הבריאה, תכלית הבריאה, לדעת לעומק את תוכנית הנשמה ואת ההכרח להעשיר את המילון הפנימי.
2. להאמין כי אנחנו בצלמו ולכן, **השפע הקוסמי קיים גם בתוכנו, בתוך גן המהות**. לפיכך, איננו זקוקים לספרים של אחרים, לקביים חיצוניים, למוצרי מדף – אינסטנט, כי אנחנו ספר חי שלם ומושלם. אנחנו רק זקוקים ל: "ויאמר ויהי!"
3. להפעיל 5 **מיומנויות אסטרטגיות**:

- **SELF-DISCOVER**: לך-לך + של בעליך: אומץ לצאת למסע של החיים, לחקור, לפלרטט עם אי-ודאות, גלגות, להמציא, למצוא.
- **SELF-EDITING**: לפתוח את הספר החי שאני – לפצח ארכיבים מוצפנים – לערוך; ללמוד ללוש - לאפות - ללעוס – לבלוע - לרפא ולטהר מהשורש. זהו ספר שאיש מלבדי לא יכול לקרוא. הוא לא כתוב בדיו, אלא באור. הוא אני – שרשרת סיבה – תוצאה מרגע הנשימה הראשון אי-פעם. גן מהות קוסמי.

עריכת הספר משמעה **לעשות אבולוציה במודע**:

- ✓ להסיר את מערכות ה**הסוואה** בהן אנחנו שבויים במשך מאות בשנים ולחשוף **אמת מוחלטת!**
- ✓ **להתערטל** מכל הקליפות, הזהויות, ההיסטוריה.
- ✓ למשוך ולהטעין אנרגיות/ידע שונים כדי **לחולל את המוח מהר יותר**, לפצח ארכיבים מוצפנים, טבעות סיבה – תוצאה, לטהר ולאייין תכנים, להשיג הבנה עמוקה.
- ✓ לשנות את הצורה של ה**רֶכֶב/עוצמת תיבת המוח** (הנוהג במנגנון החשיבה/מחשבה/תודעה) **והמרכבה/עוצמת הגוף** (הגוף/התאים מחומר למוח תא/פוטון - קריסטל אור) = העצמת **השדה המגנטי/עוצמת הרוח**, כדי להשיג השתוות צורה לממדים הרוחניים – אדוניתיים.

✓ ללדת את עצמנו החדש בתהליך **לידה הפוכה** (ממיקרו למאקרו, מגוף לתא מהות אחד).

▪ **SELF-INCLUSION**: להתכלל (WE). כדי לעבוד ממדים יש **לעלות על גשר הסיראט הצר משערת ראשנו**; נתיב לא ידעו עיט, נתיב שאף יצור אנוש עדיין לא חווה. הוא מלא גאיות, הרים, מעברים צרים, פיתולים מפתיעים הדורשים את כושר הרוח – השכל – הלב – הגוף (קואורדינטה). כדי להישאר על חוד התער ולצלוח ממדים, יש להשיג הוויה של **אי-קיום**; נעדר עצמיות. להיות לוליין!

▪ **SELF – CREATION**: ליצור **קואורדינטה** בין המוח ללב = בינת הלב על מנת לברוא את עצמי חדש = שדה מגנטי עוצמתי.

▪ **SELF-ASCENDING**: תוך כדי טיפוס 9 ממדים (היכולת לעבור מנדן לנדן).

4. **לנהל את היחסים** (לפלרטט) בין וודאות לאי-ודאות, בין אינות לכוליות, בין שמיים לארץ, בין אורות לכלים, בין שורשים לענפים, בין מהות לזהויות. אינות – שמיים – שורשים – אורות הם מקור השפע, האינסוף, הפוטנציאל, ואילו כוליות – ארץ – כלים – ענפים הם הצגה לראווה של המימוש הלכה למעשה.

5. לנהל את היחסים בין **ניגודים והפכים**: בין אונטולוגי/אור/אינות/רוח/שורש (0) לאפיסטמולוגי/כלים/כוליות/חומר/ענפים (+/-), בין שימור לצמיחה, בין סדר לאנטרופיה, בין אוטונומיה לתלות הדדית.

6. לנהל את **2 כוחות הבריאה**:

- כוח דוחף – צנטריפוגלי (+/-...פרוטון/אלקטרון...אנרגיית חומר, אנרגיה זכרית)/משפיע/נושף/משתקף מהפכים - המרכז החוצה. משקפים את רמת החיות ואת ההתקדמות האבולוציונית שלנו. +/- ביחד יוצרים את נקודת ההצטלבות אליה...
- כוח מושך – צנטריפטלי (0, אור, אהבה, מהות, אנרגיה נקבית)/מקבל/שואף/מהחוץ פנימה – אל המרכז.

7. לנהל את **התנועה האבולוציונית**: הסתעפות-ZOOM OUT (לצאת למסע, לחקור, לגלות, להסתחרר, לפצח) – התמקדות - ZOOM IN; מריבוי לצמצום, בעיקר מ-96 'חוקי ירח' (אין לו אור משל עצמו) ל-24 – 12 – 6 – 3 חוקים. תנועה רקורסיביות – מעגלית החוזרת לנקודת המוצא עוצמתית יותר (להשיג).

8. ללכת **מריבוי לצמצום**, מהסתעפות להתמקדות, מתנועה אופקית לתנועה אנכית, משכלים רבים לשכל אחד, מאנרגיה זכרית לאנרגיה נקבית, מעצי דעת לעץ החיים (מחשבה יחידה).

9. לעבור **משליטה חיצונית** לשליטה פנימית (מכה לכל הדתות ולמנהיגים שרלטנים).

10. לעבור **ממהירות האור** לשנת אור/אור זהב/לאור קדוש. להפסיק להעריך כל דבר על פי יחידות הזמן בו אנחנו חיים. פלנטת ארץ נתונה בימים אלה להשפעות של זרמים קוסמיים שונים הגורמים לסטיות גדולות במדידת הזמן. סטיות אוניברסליות אלה גורמות להאצת הזמן ולהתפתחות התודעה.
11. לדבר **בשפת הבריאה**; שפת מוח ישירה. שפה של צליל – צבע (ויאמר ויהי).
12. **לפצח את ההצפנות**. הבורות שלנו נובעת מרמת הצפנה גבוהה של האמת. הבריאה כולה מקודדת בתוך המוח שלנו אבל רוב ארכיביו מוצפנים. קודים עתיקים קיימים לא רק במוח שלנו, אלא גם במקומות שונים על הפלנטה, אבל בעיקר בימים ובימות (למשל הים האגאי הוא ארכיון מים). לפיכך, היכולת לסחרר מהר יותר את המוח ולגרום לארכיבים בשלים להיפתח ולחשוף אמיתות, הוא קריטי במסע בתוך עידן הזהב.
13. להתמקד **במסר**, בשורש ולא בסיפור, בענפים. חותכים את ערוצי ההשפעה.
14. **להתכלל**. מתנהלים בכבוד אל האנשים ה"גולמיים" אבולוציונית (למרות שכולם מעושרי רוח); פרדיגמות YOU-WE. אף אחד אינו נעלה מהאחר. אף אחד לא יכול להתערב בנתיבו של האחר. לכל אחד תוכנית נשמה מותאמת ושונה בהתאם להתנסויותיו המקודדות בשרשרת סיבה – תוצאה שהוא. לפיכך, יש לציית ל-4 הבריתות: הלב/העורף – המילה – הלשון – העין/האוזן.
15. **להעז להמציא!!!** במילים אחרות, עלינו להשתחרר מחשיבה והבנה רדודות ומוגבלות "כמים לים מנסים"; להפסיק לחפש 'מים' כדי למלא את החלל הלימינאלי, המרווח בין אוקטבות, בין צלילים. מפסיקים למלא חלל ב'אורחים' לא רצויים כמו: מושגים, קלישאות, תיאוריות, אמונות, עצי דעת ועקרונות שלא בהכרח רלוונטיים. מפסיקים להיות מופעלים על ידי רגשות לוחטים (מים, חיפוש אחר אהבה, כבוד, הערצה), או ידע מוגבל ומאוד קונבנציונלי, ומתחילים לראות את "הים" = את הפוטנציאל האינסופי, את הזיכרון של הספרייה הקוסמית, את האמת המוחלטת, את המהות האלוהית, את הסודות. כאשר הבנתנו רדודה ומוגבלת, אנחנו בהזדהות, בתגובתיות, ברגשיות, בהיעדר זכירה של עצמנו = בשינה, רחוקים מהמהות האמיתית שלנו ומתקיימים אלופואטיים (organization of mind).
16. "החכם הולך לאורו של התווה ובוהו, לאורה של החשיבה. הוא אינו כופה **הבחנות**. הוא משאיר את הכל במקומו הרגיל. זאת היא צלילות הדעת. הידיעה שאינה יודעת. ידיעה שלמה. דיבור ללא מילים, דרך ללא דרך, ללא כפייה.
17. לדעת **לחבר נכון** את חוטי החיים.
18. להיות **תמיד רלוונטיים**.
19. לפעול עם רצון עז, החלטי, מלא תשוקה, מלא אהבה, מלא אנרגיה חיובית:
- FAIT: אמונה/תקווה/אמון באדירותך וביכולתך קובעים את דיוק הרצון/הכוונה לחדש מעשה בראשית.
 - PASSION: להט/תשוקה/התלהבות/שמחה המעצימים את עוצמת זרם האור = הרצון ליותר.
 - DETERMINATION: נחישות/דבקות/אחריות/מחויבות בתהליכי היישום.

- PERSEVERANCE & RESILIENCE: התמדה/חוסן - עמידות/התגברות על קושי ('נחום תקום') – שליטה עצמית.
- SPIRITUAL STRENGTH: סקרנות כמנוע למידה למידה/קבלה/נתינה/סליחה/חמלה/הודיה/הומור/האומץ להמציא.

20. לדהור אל עבר עולם חדש – אדם חדש. כותב מחדש את הסיפור שלו, נדחף כדי לגלות את הייחודיות שהוא, את עומק המעלות שבו, את בהירות המחשבה ועוצמת האמונה. הוא הופך למישהו חדש.
21. הווה אהבה – מאסטרים אוטופואטיים – Masters of Meaning – מקריני אור. השאלה אינה כיצד לחשוב אלא כיצד "להיות".

עלינו להתחיל בדיאלקטיקה בין שלושה יסודות חיים: אמונה (+) – אי-ודאות (0) – ספק (-). זאת, כדי להרחיב את מפתן הזיכרון ולהתחיל לחיות מציאות יותר אמיתית, יותר משמעותית, יותר עוצמתית. אז יחשוף האדם את גרעין המהות שבתוכו, יעיף את חצו אל לב המטרה ויגרום לאדוות ההשפעה להתפזר לכל עבר.

תוכנת הניווט:

תוכנת הניווט שלנו כבוראים הם מנגנון המחשבות (אמונות, רגשות, תחושות)... מנגנון החשיבה... מנגנון התודעה.

הם עלולים להסיט אותנו מהתכלית, אבל גם להביא אותנו לנקודה הנכספת בזמן הקצר ביותר, אם נדע לחשוב נכון בעזרת מערכת ההפעלה הקוסמית; המערכת האוטופואטית עם המתודה שלה: THE ART OF KNOWING.

התודעה שלנו פועלת בדומה לתוכנית ניווט. כאשר אנו מזינים כתובת שגויה – כמו משפטי תוכחה עצמית ("אני לא אצליח") – התודעה לא מבחינה בין עובדה לפרשנות קורבנית ומובילה אותנו בדיוק לשם. כדי לשנות את מסלול חיינו, עלינו ללמוד את טכניקת "כדור השלג":

- **זיהוי מהיר:** המחשבות והרגשות שלנו צוברים תאוצה כמו כדור שלג.
- **עצירה:** ברגע שזיהינו רגש שלילי או מעכב, עלינו לעצור אותו מיד.
- **החלפת רגש:** עלינו להזין "כתובת חדשה" על ידי פעולות שמשפרות את הרגשתנו (שיר אהוב, שיחה עם חבר או קפה מול הים).

המחשבה יוצרת רגש.
הרגש יוצר תנועה.
והתנועה יוצרת מציאות.

כמו כדור שלג קטן בראשית דרכו –
קל לעצור מחשבה בשלב מוקדם.
קשה מאוד כשהיא כבר סוחפת.

זיהוי מהיר, עצירה והחלפת רגש יעד –
אלו אינם תרגילים פסיכולוגיים, אלא **אקטים של בריאה**.

ברגע שהרגש משתנה – המציאות משתנה.

האם אנחנו יכולים לדמיין כמה עשירים באמת אנחנו? האם אנחנו יכולים לדמיין את כל התשובות "הנכונות" לכל הבעיות והשאלות שלנו הנמצאות בתוך החשבון הקוסמי הנמצא בגן המהות שלנו?

"המהות האמיתית היא מרכז נביעת המחשבות. העוצמה שאתם מקבלים משם מפעילה את מנגנון מחשבתכם. סיבת קיומכם הינה זאת. בהתאם לתקנת הקיום נכונה מערכת כזאת עד כי, חי או לא חי, כל הקיים חייב להמשיך בנתיב האבולוציה. כל יצור חי שורד או הורס את עצמו בהתאם לתקנת הקיום.

התחנה אשר בה המחשבות הינן האוטנטיות ביותר היא הממד הסופי של שער קארנה. שם, אתם תופסים את האמת כולה, ומבינים שהינכם בנתיב ללא חזרה. ההתפתחות הינה אינסופית. ואתם מבינים מבחינה חשיבתית, שכלית ועל ידי כל התאים שלכם, שהמשימה היחידה שלכם היא לשרת את היקומים. לעולם אין חזרה ממערכת זו".

ביולנט צ'וראק ("ספר הידע", חוברת 54)

לכן, כל כך חשוב לפתוח את עלי הכותרת סביב גרעין המהות. מחשבה מכילה בתוכה את כל יסודות הבריאה, ואפילו את הפוטנציאל האוניברסלי שבנו.

מחשבה היא "הדלק" של מנגנון החשיבה. חשוב להחזיר אותה להיות אורחת ולא מארחת!
אף תפקוד מוחי = מנגנון החשיבה לא מופעל בטרם מחשבה נכנסת למעגל (דלק). תלות הדדית – השפעה הדדית בין מנגנון המחשבה למנגנון החשיבה, בדיוק כמו בין המוח הקוסמי למחשבה יחידה.
מכאן, היקום עשוי מתודעה, בעוד שאנרגיה, חומר ומחשבה הם רק שלוש מצורותיה
(Manifestation).

כדי להסיר את עלי הכותרת עלינו לדאוג לחוות כל פעם מחדש את ההקשרים במוח על מנת להשיג מחשבת שורש, מחשבה מדויקת, מחשבה יודעת.

חשוב לזכור שרעיון חדש הוא כמו נבט עדין המחכה לצאת לאור. עם פתיחת ארכיבים מוצפנים, אנחנו מוציאים לאור נבטים בשלים בתקווה שסביבה סקפטית לא תהרוס לפני שיכה שורשים עמוקים.

"כאשר פרח בשל פוגש את אור הידע הנושא רטט שווה ערך, מפיקים מחשבה. אז עולה הוא למודעות. אחרת נשאר הוא עקר" ("ספר הידע").

אחרית דבר: האחריות היא החירות

ביכולתנו לצאת מהמיצרים בהם אנחנו נמצאים גם עכשיו.

אנחנו מסוגלים בהחלט להחליף תודעה מעכבת בתודעה מקדמת, במידה ונסכים להשקיע זמן, אנרגיה ותשומת לב.

רצף כישלונות – או רצף התנסויות?
זו הבחירה.

אחריות במקום קורבנות.

עלינו להפסיק לחפש אל שיציל אותנו.
עלינו להתחיל להיזכר באל שאנחנו.

ד"ר ברכה קליין תאיר
מעצבים עתיד חדש, אדם חדש
רח' הנמל 42 חיפה | 052-2998548
habaitcm@gmail.com | www.dr-bracha.co.il

התרבות לימדה אותנו לרדוף אחרי מה שאין.
התודעה מזכירה:
הכול כבר ניתן.

המקום שבו אנחנו נמצאים עכשיו הוא המקום המדויק למסע שלנו.
אין רגשות "רעים".
יש אפשרות לבחור מתוכם אחרת.

היעד אינו תוצאה חיצונית—
אלא נוכחות עמוקה בתודעת החלקיק האלוהי שבנו.

חיינו הם תמונת מראה מדויקת של מחשבותינו. ביכולתנו לבחור בכל רגע נתון כיצד להתייחס למסע שלנו:
כרצף כישלונות המוביל לכניעה, או כרצף התנסויות המוביל ללמידה וצמיחה. אנחנו הבוראים. הניצוץ האלוהי
שבנו מאפשר לנו ליצור חיים של הגשמה, שלווה ואהבה.

"אל תחלידו במדיום של קבלת הדין. השיגו את מהות האמת."

"מן החלל אל העולם"